

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ - ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ

Είμαστε κρατούμενοι σε διάφορες φυλακές ανά την χώρα και ως άνθρωποι έχουμε συγκεκριμένα δικαιώματα, τα οποία κατοχυρώνονται στο Σύνταγμα, στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και σε διάφορες συμβάσεις που δεσμεύουν την χώρα μας.

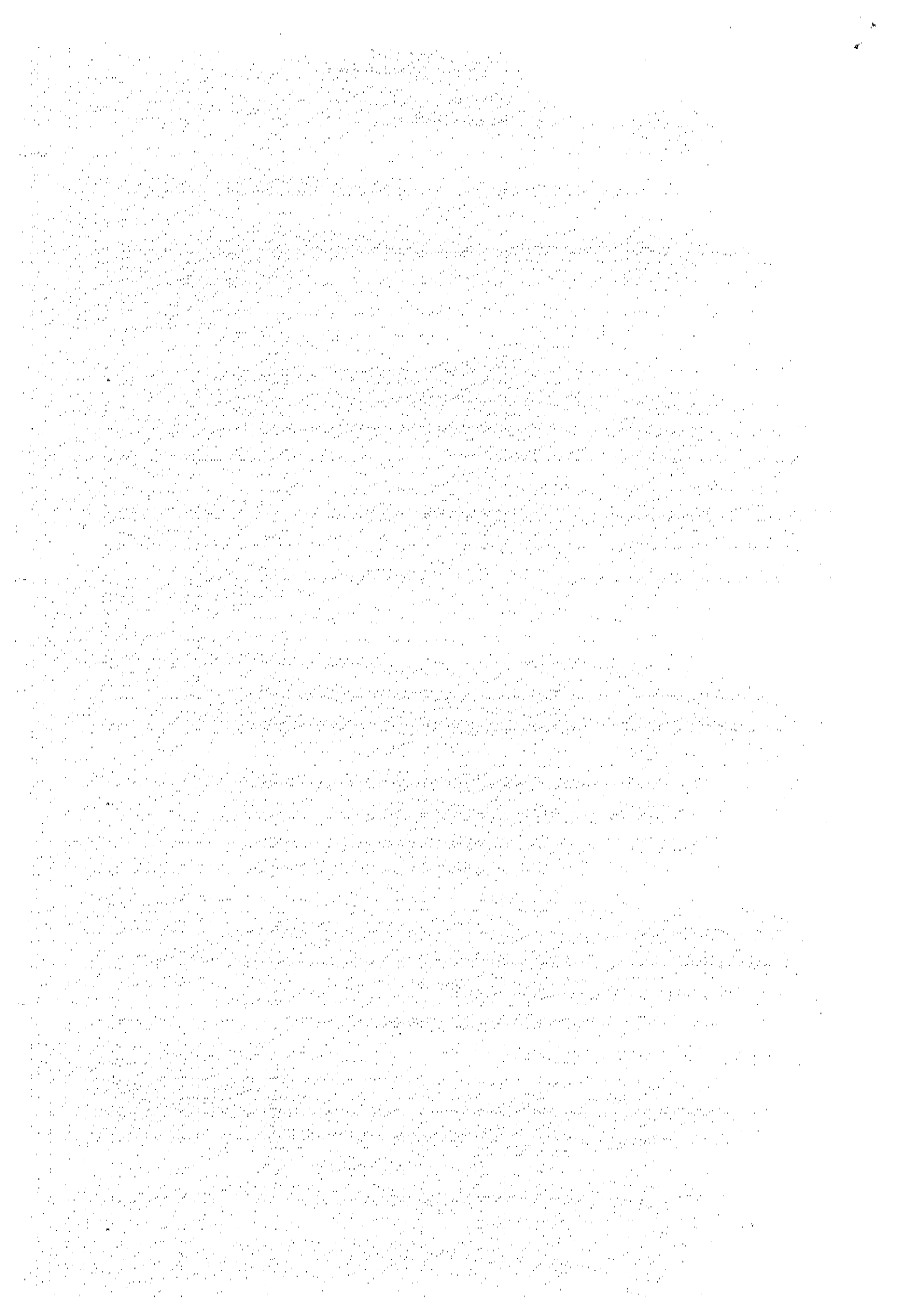
Το τελευταίο διάστημα είναι πρωτοφανής η περιτολή των δικαιωμάτων μας για την οποία έχουμε ήδη ασκήσει το νόμιμο δικαίωμά μας σε απεργία πείνας, αλλά σταματήσαμε μετά τις ρητές διαβεβαιώσεις των κρατικών αρχών για την άμεση ικανοποίηση των δίκαιων αιτημάτων μας.

Πρώτον, ο περιορισμός και το ουσιαστικό «πεισόκομμα» της δυνατότητας λήψης τακτικών αδειών ακόμα και εκπαιδευτικών αδειών προσβάλλει βανάυσα τόσο το δικαίωμα επανένταξης των κρατουμένων στη ελληνική πολιτεία όσο και την προστασία της κοινωνίας από κρατούμενους οι οποίοι θα είναι εκριζωμένοι από αυτήν. Σε κάθε περίπτωση όσοι δικάστηκαν με το προηγούμενο ευμενέστερο καθεστώς θα πρέπει να λαμβάνουν άδειες με τις προϋποθέσεις αυτές που ίσχυαν τότε. Υπάρχουν άτομα που ενώ είχαν λάβει άδεια πλέον τους στερείται αυτή η δυνατότητα.

Ο νέος Σωφρονιστικός Κώδικας δημιουργεί το παράδοξο να δημιουργείται δικαίωμα λήψης αδειάς μόλις λίγο χρόνο πριν τη θεμελίωση του δικαιώματος της υφ' όρων απόλυσεως. Αυτό συνεπάγεται έντονες δυσχέρειες στην επανένταξη και στην επανακοινωνικοποίηση μας, ενώ δημιουργεί τεράστια προβλήματα με κρατούμενους, οι οποίοι υπό το προϊσχύσαν καθεστώς ήδη έχουν λάβει άδειες και έχουν αρχίσει ήδη να επανεντάσσονται ομαλά, οπότε με αυτόν τον τρόπο ουσιαστικά απομακρύνονται εκ νέου από την κοινωνία.

Σύμφωνα με το άρθρο 55 του Σωφρονιστικού Κώδικα προβλέπεται ότι τακτικές άδειες χορηγούνται εφόσον: « (1) Ο κατάδικος: α) εκτίει ποινή φυλάκισης εφόσον έχει εκτίσει πραγματικά το ένα όγδοο (1/8) της ποινής του, β) εκτίει ποινή περιορισμού σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων, εφόσον έχει εκτίσει πραγματικά το ένα έκτο (1/6) της ποινής του, γ) εκτίει ποινή κάθειρξης, εφόσον έχει εκτίσει πραγματικά το ένα πέμπτο (1/5) της ποινής του πλην των περιπτώσεων των κακούργημάτων του δεύτερου εδαφίου της παρ. 6 του άρθρου 105B του Ποινικού Κώδικα, ακόμα και αν αυτά περιλαμβάνονται σε συνολική ποινή, όπου απαιτείται η πραγματική έκτιση των πέντε έκτων (5/6) του χρόνου πραγματικής έκτισης που προβλέπεται για την υπό όρο απόλυσή του με την εξαίρεση του εγκλήματος της εσχάτης προδοσίας σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 54, δ) εκτίει ποινή ισόβιας κάθειρξης εφόσον έχει εκτίσει πραγματικά δώδεκα (12) έτη και αν εκτίει περισσότερες ποινές ισόβιας κάθειρξης εφόσον έχει εκτίσει πραγματικά επιπλέον τρία (3) έτη για κάθε, πέραν της μίας, ποινή ισόβιας κάθειρξης, και σε κάθε περίπτωση εφόσον εκτίσει πραγματικά είκοσι δύο (22) έτη. ».

Είναι παράδοξο για τη λήψη αδειας στους πολυισοβίτες να απαιτείται η πραγματική έκτιση είκοσι δύο ετών τη στιγμή που σύμφωνα με το άρθρο 105 B παρ. 6 ΠΚ απαιτείται για την υφ' όρον απόλυση του κρατουμένου η πραγματική έκκριση είκοσι πέντε (25) ετών. Το χρονικό διάστημα όπου οι

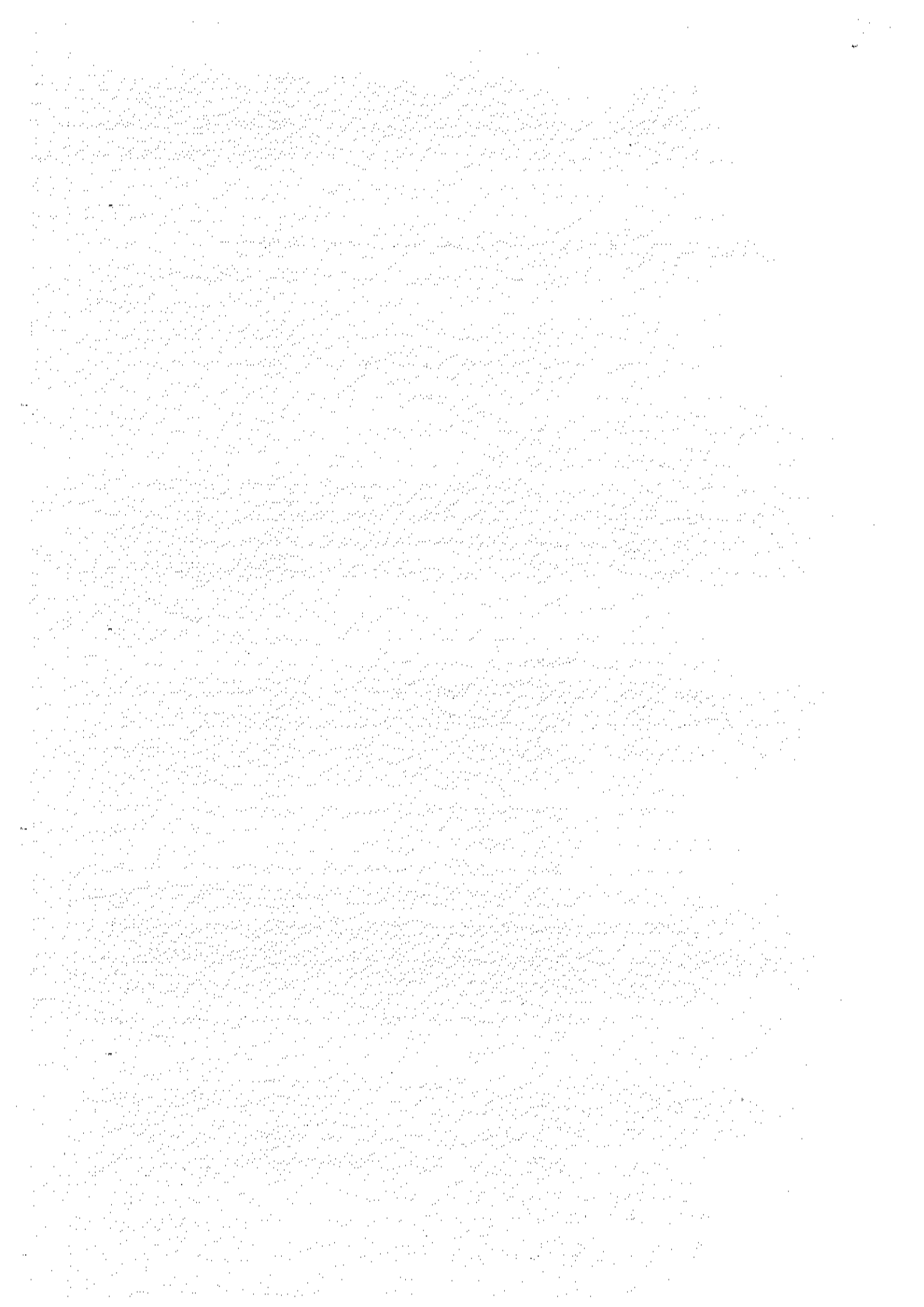

συγκεκριμένοι κρατούμενοι δεν έχουν κανένα απόλυτως δικαίωμα λήψης τακτικής αδειάς τους αποξενώνει από την κοινωνία και περικόπτει τις δυνατότητες ομαλής επανένταξής τους στην κοινωνία. Αυτό καταστρέφει τόσο τους ίδιους, όσο και την ελληνική κοινωνία.

Δεύτερον, η διαδικασία λήψης αδειών και η υφ' όρον απόλυση πρέπει να ρυθμίζονται από το νομικό πλαίσιο που ισχύει κατά το χρόνο διάπραξης του εγκλήματος. Κάθε άλλη ερμηνεία και εκ των υστέρων περιστολή των δικαιωμάτων των κρατουμένων με μεταγενέστερη ευκαιριακή νομοθέτηση προσβάλλει το δικαίωμα εφαρμογής του επικειέστερου νόμου, δεδομένου ότι αυτό καταλαμβάνει και την έκπση της ποινής, το δικαίωμα σε δίκαιη δίχη και την ίδια την συνταγματικά κατοχυρωμένη αξιοπρέπεια των κρατουμένων. Δεν είναι δυνατόν οι εξοντωτικές προβλέψεις του άρθρου 105 Β ΠΚ να ισχύουν για τους κρατούμενους, οι οποίοι κατηγορούνται για αξιόποινες πράξεις που έλαβαν χώρα σε χρονικό πλαίσιο όπου δεν ίσχυαν οι συγκεκριμένες διατάξεις.

Συγκεκριμένα για την περίπτωση επιβολής περισσότερων ισόβιων καθειρξεων σύμφωνα με το σημερινό καθεστώς προβλέπεται ότι: «6. Προκειμένου για ποινές κάθειρξης δεν μπορεί να χορηγηθεί στον καταδικασθέντα απόλυση υπό όρο, αν δεν έχει παραμείνει, δίχως τον ευεργετικό υπολογισμό, στο σωφρονιστικό κατάστημα για χρονικό διάστημα ίσο με τα δύο πέμπτα (2/5) της ποινής που του επιβλήθηκε και, σε περίπτωση ισόβιας κάθειρξης, δεκαέξι (16) έτη. Προκειμένου για ποινές κάθειρξης που επιβλήθηκαν για τα κακουργήματα των άρθρων 22 και 23 του ν. 4139/2013, του άρθρου 30 του Κώδικα Μεταναστεύσης και Κοινωνικής Ένταξης (ν. 4251/2014, Α' 80), των άρθρων 134, 187, 187 Α, των παρ. γ' και δ' της παρ. 1 του άρθρου 265, της παρ. 1 του άρθρου 299, των άρθρων 323Α, 324, 380, 385, καθώς και γι' αυτά του 19ου Κεφαλαίου του Ειδικού Μέρους του παρόντος Κώδικα, απόλυση υπό όρο δεν μπορεί να χορηγηθεί στον καταδικασθέντα αν αυτός δεν έχει παραμείνει, δίχως τον ευεργετικό υπολογισμό, στο σωφρονιστικό κατάστημα για χρονικό διάστημα ίσο με τα τρία πέμπτα (3/5) της ποινής που του επιβλήθηκε, και σε περίπτωση ισόβιας κάθειρξης δεκαοχτώ (18) ετών. Το παραπάνω κατά περίπτωση χρονικό διάστημα προσαυξάνεται κατά το ένα τρίτο (1/3) των λοιπών ποινών που τυχόν έχουν επιβληθεί, στην περίπτωση που αυτές συντρέχουν σωρευτικά. Σε κάθε περίπτωση, όμως, ο καταδικασθείς μπορεί να απολυθεί αν έχει παραμείνει στο κατάστημα είκοσι (20) έτη και αν εκτίει περισσότερες ποινές ισόβιας κάθειρξης, αν έχει παραμείνει είκοσι πέντε (25) έτη. Στις περιπτώσεις συνολικής ποινής πρόσκαιρης κάθειρξης για τα εγκλήματα του δευτέρου εδαφίου που όπως επιβλήθηκε υπερβαίνει κατά τουλάχιστον δέκα (10) έτη το ανώτατο όριο της συνολικής ποινής κάθειρξης, η υφ' όρον απόλυση δύναται να χορηγείται, εφόσον ο καταδικος έχει εκτίσει πραγματικά δεκαεπτά (17) έτη.»

Το συγκεκριμένο άρθρο είχε τροποποιηθεί με το άρθρο 19 Ν.4855/2021, ΦΕΚ Α' 215, το άρθρο 13 Ν. 5023/2023, ΦΕΚ Α' 34, τροποποιήθηκε ως άνω ΑΠΟ την 1η.5.2024 με τα άρθρα 24 και 138 παρ.1 Ν.5090/2024, ΦΕΚ Α' 30. Για τους κρατούμενους οι οποίες καταδικάστηκαν σε χρονικό διάστημα όπου ισχύουν ευνοϊκότερες ρυθμίσεις για την υφ' όρον απόλυση πρέπει να ισχύει το ευνοϊκότερο προϊσχύσαν καθεστώς και τούτο να προβλέπεται ρητώς.

Τρίτον, από αυτό το κίνημα διαμαρτυρίας σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να ωφεληθούν οι ΒΙΑΣΤΕΣ και οι ΠΑΙΔΕΡΑΣΤΕΣ που για εμάς όλους ανά τα εγκλήματα ανεξαρτήτως θρησκείας – έθνους και φυλής είναι ανήθικα και μη παραδεκτά.

Επειδή μετά τις διαμαρτυρίες μας και τη γενικευμένη απεργία πείνας οι αρμόδιες κρατικές αρχές μας διαβεβαίωσαν ότι θα επιλυθούν τα σχετικά ζητήματα με αποτέλεσμα να διακόψουμε το νόμιμο δικαίωμά μας στην απεργία πείνας.

Επειδή οφείλουμε ως άνθρωποι να ασκήσουμε τα νόμιμα δικαιώματά μας.

Επειδή επιδιώκουμε να λύσουμε τα προβλήματά μας ειρηνικά και με διάλογο, η σύντομη απάντησή σας θα βοηθήσει να οδηγηθούμε σε αυτήν την κατεύθυνση.

Ζητάμε την ικανοποίηση των δίκαιων αιτημάτων μας σύμφωνα με τις ρητές και κατηγορηματικές διαβεβαιώσεις των κρατικών αρχών, άλλως θα προβούμε στην άσκηση των νομίμων δικαιωμάτων μας.

Οι κρατούμενοι από το Κατάστημα Κράτησης Μαλονδρίνου

